

mag HASADÁS

A hírújság megjelenését
az NCA támogatja

2008 - 3-4.

Az ifjúság házáról

Egy nemrég megjelent, az ifjúsági munkát összegző tankönyv (Ifjúságsegítés. Probléma vagy lehetőség az ifjúság? Szerkesztette Nagy Ádám. Kiadta a Belvedere - Palócvilág Alapítvány – Új Mandátum Kiadó 2007-ben 430 oldalon) szokatlan szöveggel kezdődik. Mottóként Mark Twaint idézik: *Amikor tizenéves voltam, apámat annyira tudatlannak találtam, hogy alig bírtam elviselni jelenlétét. Amikor huszonegy lettem, megdöbbenett, milyen sokat tanult hét év alatt.*

Hát igen. Nem egyedül volt így, és bizonyára nem csak én gondolkodtam hasonlóan annakidején. Akik ezt a veretes két mondatot a tankönyv élére állították, bizonyosan ugyanígy vélekedtek fiatal korukban. Ezzel a szemtelen megfogalmazással így vagy úgy, ma is sokan egyetértenek. Mert vélhetően a mai tizenévesek szerte a világon rendre így élik, és ekként ítélik meg a körülöttük lévő felnőttek képességeit, és ezen nem változtat, hogy a szöveg a végtelékig pimasz, mint ahogy nem változtat az sem, hogy nekünk (immár régen felnőtteknek) nem áll módunkban, nincs semmiféle eszközünk az ilyen gondolkodás megváltoztatására. Hacsak nem hagyjuk őket magukra.

Tanulságos emlékeim között tartom számon azt az európai ifjúsági összejövetelt, amelyet felnőtt ifjúságsegítők szerveztek vagy négyszáz tizen-, és huszoneves fiatalnak az európai ifjúságsegítés módjairól, a különféle európai ifjúsági kedvezmények továbbfejlesztésének mikéntjéről, esetleg új alkalmak, szerveződések, tanulási- és látogatási folyamatok elindításáról kérdezve őket. A plenáris együttléteket műhelybeszélgetések követték, az itt elhangzottakat újra plenárison összegezték frissen, azonnal reagálva az elhangzottakra, véleményezve azt, és rögtön konszenzust keresve. A több munkanyelven párhuzamosan folyó munkamegbeszélés jó és konstruktív hangulatú volt, ennyit még köztes-európaiként is érezkelhettem sekélyes nyelvi ismereteim ellenére, bár a velem utazott fiatalok rendre kisegítettek magyarázataikkal. Egyszer aztán megfagyott a levegő. Több, korábban már lezárt kérdés újratárgyalását kérte egy országcsoporthoz, és amikor újra másfél óra múlva azt megint lezárták, a téma ismételt megnyitását és újravitatását kérték. Ekkor a felnőttekből álló elnökség felállt, és elhagyta a pódiumot. Még volt másfél nap az együttlétre, de bejelentették, hogy részükről ennyi volt a közreműködés, ha valaki szét akarja venni, meg akarja akadályozni az egyetértések sorozatát, hát tegyék, itt a pódium, a viszontlátásra. És elmentek.

Hogy előre eltervezett volt-e, vagy sem, már vagy tíz éve nem tudom. A bejelentésüket és a távozásukat követő meglehetősen hangzavarra jól emlékszem. Arra is, hogy idővel kiült oda néhány önjelölt fiatal, akiket aztán leszavaztak és kiültek mások. Ők is megpróbáltak rendet tartani, és végül (az egész éjjelen át tartó plenáris ordítózás eredményeképp) másnap délre megszületett egy állásfoglalás. Hogy ez hasonlított-e az eredetileg szándékoltra, esetleg miben tért el attól, mennyivel lett más, több vagy kevesebb, nem tudom. De lett valamilyen eredmény, ami, mint aztán utólag halottam, évekig megszabta az ifjúságügy európai irányait, annyiszor hivatkoztak vissza rá annakidején.

Erre gondolok, amikor úgy vélem, hogy csak mértékkel kell vagy lehet úrrá lenni a felnövekvő generáción. Komáromtól már nincs messze Ausztria, ahol nemrég éppen leszállították a választási korhatárt, ők tudják (és bizonyára indokolták is) hogy miért. Bár a törvénykönyvek nálunk bizonyosan másképpen fogalmaznak, tán nem félreérthető, ha azt írom: *a fiatal nem gyerek*, nem gügyögve és tiltásokkal, hanem lehetőségekkel és alternatívával kell körülvenni mindannyiukat.

Ilyen lehetőségek és alternatívák keresése, megtalálása és felkínálása a felnőttek felelőssége. Több minden lehet ez; gyermek- és ifjúsági önkormányzat éppen úgy, mint egy általuk vezérelt ifjúsági ház (klub, közösségi színtér, nevezze, ki hogyan akarja). „Általuk vezérelt”, írom, és úgy is gondolom, hogy ami ott zajlik és történik és szerveződik és folyik, az (egészen addig, amíg nem sértik a Magyar Köztársaság kül-és belbiztonságát) az ő dolguk. Ha Ausztriában már választóképesek, ha néhány év múltán már nálunk is megházasodhatnak és gyerekek lehet, ha pillanatokon belül munkaképesek és munkavállalók, hogyne tudnák a mindehhez képest egyszerűbben és könnyebben vezérelhető szabadidejüket maga-maguknak szabályozni?

Európában (mint ahogy az oroszok bejövetele előtt nálunk is mindenütt) maguk a polgárok, az emberek szervezték és szabályozták szabadidejüket úri és polgári kaszinókban, vigadóknak, munkásotthonokban, paraszti nép- és olvasóköroökben, az egyházak körül kialakult ifjúsági- és nőegyleti keretekben. Mint olvashattuk, a Pál utcai fiúk is jócskán képesek voltak erre. Hogyne lennének képesek mindezen a mai gyerekek és fiatalok?

Számtalan kötelesség és kötelezettség vonatkozik rájuk. Döntő többségük jobbára mindennek megfelel. Legalább szabadidejükben hagyjuk, ha nem is magukra, de legalább békén őket.

Beke Pál közösségfejlesztő

„MEGYEJÁRÁS”

néven 2007 szeptemberétől kezdődőleg két-három hetenként egy-egy kistérségben, megyei városban, megyerészben konferenciasorozatot szervez a Lakiteleki Népfőiskola Csengey Dénes Vándoregyetemének Karácsony Sándor Kollégiuma a Civil Közösségi Házak Magyarországi Egyesületével közösen a közösségi művelődés korszerű eljárásairól. A konferenciákon több olyan szakmai megoldást mutatunk be, - köztük a koppánmonostori ifjúsági munkát, a Mag-ház szellemiségét, amelyeket sikerrel alkalmaznak szerte az országban, és amelyek ott a helyi társadalmi megújulás fontos részévé váltak. Célunk és szándékunk az, hogy a meghívott és jelen lévő települési vezetők (polgármesterek, képviselők, kulturális bizottsági elnökök és tagok), helyi intézményvezetők, tanárok, népművelők, könyvtárosok, civil szervezeti képviselők stb. megismerjék ezeket a korszerű közművelődési, közösségi művelődési, közösségfejlesztői eljárásokat, hogy alternatívát halljanak a náluk szervezett gyakorlatra, avagy ha az már nincs, úgy példát kapjanak felelevenítésének módjaira és eljárásaira. Április 27-én a Komáromi Napok keretén belül került sor a komáromi bemutatkozásra, melynek stílusosan adott helyet Mag-házunk.

Miért is van szükség új szabadművelődési rendszerre?

Kovalcsik Józsefet segítségül hívva kere-

sünk rá választ. Gondolatai 1989 óta keveset változtak, így aktualitásuk mára ugyan úgy érezhető és tapasztalható, mint közel 20 évvel ezelőtt.

„A közművelődési intézmények már régóta kongatják a vészharangot, másrészt az eddig illegális, féllegális, felváltva korlátozott vagy megtűrt társadalmi kulturális

Beke Pál, Lezsák Sándor, Monostori Éva és Ungváry Mihály a Mag-Házban

áramlatok teljes legalitásra törek és törvényes keretek között szeretnék kiteljesíteni azt a munkát, melyet a kedvezőtlen körülmények ellenére már megkezdtek: önművelésük rendszerének szabad kiépítését. Az egyeleti törvény ehhez megteremtette a demokratikus kereteket, de hiányzik még két fontos lépés: az autonóm egyesületek, szervezetek közös céljait és erőfeszítéseit integrálni képes társadalmi szervezet megteremtése, valamint az állami művelődésügyi szakigazgatás felkészítése és hozzáigazítása a megváltozó körülményekhez...

A társadalmi gondolkodás és cselekvés jelenleg az új „játékszabályok” kialakítására irányul, miközben a játékosok toborzása és felkészülése is folyik. Ebben a folyamatban a művelődésügy sem várhat a „végeredményre”, amely végül maga is egy folyamat lesz, hanem már most határozottabban cselekednie kell, nehogy váltózatlanul a kispadra szoruljon...

A művelődési kormányzat feladata országosan és helyileg a tevékenységek nyilvántartása, értékelése, összehangolása és szellemi ellenőrzése; az anyagi és szellemi támogatásnyújtás és önálló akciók kezdeményezése.

A szabadművelődésnek a közösségépítő szándékú emberek egyetértésére számítva arra kell törekednie, hogy a népkultúra ne váljék az ipari társadalmak alacsony szintű fogyasztói jellegű tömegkultúrájává, és ne maradjon

az. ... A szabadművelődés az erkölcsi és kulturális értékek képviseletében befolyásolni kívánja a társadalmat, az emberformálás azonban csak úgy képzelhető el, ha az e tevékenységben oktató, nevelő, vezető szerepet vállalók szabad és morálisan felelős személyiségek, akik a közösség demokratikus ellenőrzése mellett munkálkodhatnak. A szabadművelődés a közösségi önnevelés eszközeként munkálkodjék az autonóm társadalom megteremtésén, legyen a szellemi környezetvédő mozgalom bázisa.

Monostori Éva

„Őseim szülőföldjén”

Hungaricum a komáromi szekeresgazda hagyomány!

Szekeresgazda utód Kis-Petik Ferenc

Négy napos nemzetközi ifjúsági szemináriumot tartott Koppánmonostoron a Kecskés László Társaság és az Élettér Egyesület közösen. Alapgondolatunk az 1946-48-ban bekövet-

kezett lakosságcsere következtében hazát cserélő családok lezármazottainak találkozási volt. Célunk volt a fiatal generáció megismertetése ősei szülőföldjével, hagyományaival. A bentlakásos tábornak a Koppány vendégház adott otthonos és bensőséges környezetet, melyet a Kultsár István Középiskolában megalakult Rákóczi Szövetség fiatal tagozatának tagjai barátságos ifjúsági közzéggé fokoztak.

A fiatalok a szakmai program mellett betekintést nyertek a Komáromi Napok rendezvénysorozatba, meghallgatták Szarka László előadását és aktív részesei lehettek annak a kötetlen beszélgetésnek, melyet Lezsák Sándor a Lakitelek Népfőiskola elnöke és Fehér Csaba történész vezetett a koppánmonostori művelődési házban.

Elnök úr útjára indított kezdeményezése folyamán igyekszik összegyűjteni azokat a helyi hagyományokat, érdekességeket, termékeket, melyek az adott térség jellemzői és megőrzésük nemzeti feladat. Hungaricum néven készíti gyűjteményét, melybe Komáromból a szekeresgazda hagyományok és viselet került bemutatásra.

Föld Napja, április 22.

Denis Hayes amerikai egyetemi hallgató 1970. április 22-én mozgalmat indított el a Föld védelmében. Azóta a diákból az alternatív energiaforrások világhírű szakértője lett. Már mozgalmának megindításakor több mint 25 millió amerikai állt mögé, ma pedig szinte az egész Földre kiterjed az általa kezdeményezett mozgalom. Ezernél több szervezet vesz részt benne. A **FÖLD NAPJA** célja, hogy tiltakozó akciókkal hívják fel a figyelmet a környezetvédelem fontosságára. Magyarországon 1990 óta rendezik meg.

Egyesületünk jogelődje is 1990-ben kapcsolódott be a programsorozatba. Koppánmonostor újszállási erdőrésztétét tisztítjuk folyamatosan. Folyamatosan és csak ezt a területet. Most már évente több alkalommal is, mert szorgos embertársaink mindig gondoskodnak arról, hogy legyen mit összeszednünk. Ágy, pléd, szivacs, pelenka, étolaj, visszapillantó tükör, porszívó, állati maradványok, és még sokáig sorolhatnánk mi min-

dent össze lehet gyűjteni egy-egy alkalommal. Aki elhossa a szemetét ide, az erdő szélére, talán nem is gondolja át tettének súlyát. Az illegális hulladék elhelyezés nem csupán esztétikai kérdés, hanem komoly környezeti károkat okoz.

Városrészünk területén heti egy alkalommal szemétszállítás működik. A kihelyezett kukákat minden héten kiüritik. Amennyiben több hulladék képződik, lehetőségünk van műanyag zsákok vásárlására, melyet csak a kuka mellé kell helyeznünk, s máris megoldottuk háztartási hulladékunk megfelelő sorsát. A zsákokat a Saxum Kft. telephelyén lehet beszerezni. Amennyiben kis mennyiségű építési hulladékunk képződik, annak megfelelő gyűjtéséről is gondoskodik a kft. Komáromban a Zrínyi utcában található gyűjtőhelyén. Talán ennyit mindannyian meg tudunk tenni Földünk, lakóhelyünk és egymás megbecsülése érdekében.

Monostori Éva

Földanyánk hátán

Az elmúlt hónapban volt a Föld napja, április huszonkettedikén, s mi ismét fogadkoztunk, jók és rendesek leszünk, gondoskodni fogunk róla, hogy még sokáig élhessen. Nem leszünk hálátlanok, hanyagok, felelőtlenek, mondtuk, szeretni fogjuk nemcsak az ünnepén, hanem mindig és szakadatlanul. Ezen a napon reggeltől estig, vagy estétől reggelig, ahogy fordult a bolygónk, szerte a világban szóhoz jutottak a környezetvédők, a tudósok; gyermekkórusok zengték a Föld dicséretét, minden kontinensen megemlékeztek róla gyermekei, az emberek. Figyelmeztették egymást, hogy már számos egyezményt írtak alá nemzetközileg a védelmére, de tenni is kell valamit, nemcsak kinyilatkoztatni a jóra való szándékot. Igyekez-

zenek hát a kormányok, a társadalmi szervezetek és általában az emberek óvni a természetet, mert bajban van a Föld.

Bajban van, s rajta persze mi magunk is, még ha nem vesszük is komolyan a veszélyt. Vékonyodik az ózonsztréteg, savas esők marják a növényzetet, pusztulnak az erdők, rozsdásodnak a zöld fenyvesek, új területeket hódít a terméketlen sivatag, ivóvizünk, levegőnk szennyezett, mérgezett a talaj, mérgeztettek a tavak, folyók, patakok.

Beteg a Föld, gyógyítani kell. Kórságok gyötrik. Az emberek kapzsisága, hányavetisége, a háborúkban elszabadított romboló vegyi anyagok, az ipari melléktermékek, a szertelenül használt növényvédőszeres és egyebek miatt.

Szakonyi Károly

Márai Sándor: Füveskönyv

(részlet)

Arról, hogy az ember része a világnak

Az ember, mérhetetlen göggyében és hiúságában, hajlandó elhinni, hogy a világ törvényei ellen is élhet, megmásíthatja azokat és büntetlenül lázadhat ellenök. Mintha a vízcsepp ezt mondaná: „Én más vagyok, mint a tenger.” Vagy a szikra: „Rajtam nem fog a tűz.” De az ember semmi más, mint egyszerű alkatrésze a világnak, éppen olyan romlandó anyag, mint a tej vagy a medve húsa, mint minden, ami egy pillanatra megjelenik a világ nagy piacán, s aztán, a következő pillanatban, a szemét- vagy a pöcegödörbe kerül. Az ember, testi mivoltában, nem is magas rangú eleme a világnak; inkább csak szánalmasan pusztulásra ítélt anyagok összessége. A kő, a fém is tovább él, mint az ember.

Április 11. Magyar Költészet Napja

Ha valaki azt gondolná, hogy a vers valami halandó, avittas dolog a mai világban az nagyon téved. Érdemes csak azt

Rácz Lászlóné

megnézni, hogy városunkban, azon belül Koppánmonostoron mennyi rendezvényt szerveztek ezen a jeles napon.

Egyesületünk családi megemlékezéssel ünnepelt. Szervezetünk tagságában többen vannak, akik kacérkodnak a tollforgatás művészetével, s akadnak olyanok is, akiknek „művei” kalendáriumunkban rendszeresen megjelennek. Rácz Lászlóné Ica néni számos versmondó versenyen szerepelt, ahonnan rendszerint nem jött haza üres kézzel. Elismerések, oklevelek, emléklapok gazdagítják gyűjteményét. Saját versei mellett előszeretettel válogat a magyar és a nemzetközi világirodalom nagyjai közül. Versnapunkra meglepetéssel készült, hiszen másik vendégünk, Keszi Csaba fiatal írónk verseiből olvasott fel egy összeállítást a jelenlévőknek. Érdekes volt hallani ugyan azt a verset a két generáció olvasatában. Mintha teljesen különböző verseket hallottunk volna. Talán pont ez adja a vers hallhatatlanságát, a sze-

mélyes beleérzést és azt az élményt, amit a versek nyújtanak nekünk.

Tóth Ágnes

Keszi Csaba

„E világon ha ütsz tanyát...”

Mivel nagyon szeretem József Attilát, azt hittem, könnyű lesz papírra vetnem, illetve számítógépbe kopognom a Magyar Költészet Napjával kapcsolatos gondolataimat. Aztán csak hosszas előkészületek után tudtam leírni az első mondatokat. Először újraolvastam azokat az adatokat, amelyeket mindenki ismer. Mert szerintem a diákok többségének szinte versként kell fűjnia, hogy 1905. április 11-én született, apja József Áron szappanfőző munkás, aki elhagyta a családját, anyja Pócze Borbála mosónő. Hogy a szegedi egyetem magyar-francia szakáról a Tiszta szívvel című verséért tanácsolták el. (Ezt a költeményt egyébként minden lázadó kamasz kántálja, ha más-ként nem, akkor megzenésített formában. Azok is, akik egyébként verseskötetet még véletlenül sem vennének a kezükbe.) Aztán a szerelmek, a teljesség igénye nélkül: Vágó Márta, Szántó Judit, Gyömrői Edit, Kozmutza Flóra... Megnéztem a hölgyekről készült fotókat is. Végül a szárszói vasútállomáson kalandoztam - még sohasem jártam ott -, ahol 1837. december 3-án a fájdalom végleteivel és a megfoghatatlan bűnökkel küszködő költőt halálra gázolta egy tehervonat. Elő kellett keresnem azt a fotót is, ahol a Gát utca 3-as számú háznak az emléktáblája előtt állok. Több mint húsz évvel ezelőtt. Ez tovább tartott, mint gondoltam, mert a régi albumokat forgatva olyan fényképekre akadtam, amelyeken illtet elmélázni legalább néhány percig. Fiatal, látszólag gondtalan arcok mosolyogtak rám. A legtöbben már nincsenek itt, de ami még fájóbb, hogy közülük sokan örökre eltávoztak. Hosszas lapozgatás után rábukkantam a kissé már színét veszített fel-

vételre. Gát utca 3. Nem volt egyszerű oda-találni, hiszen akkor még alig ismertük Budapestet. Pedig a ferencvárosi szoba-konyhának örökös jussa van a magyar költészetben: ott gyerekeskedett József Attila. Eszembe jutott a kedves néni is, aki nagy örömmel fogadta a látogatókat, különösen, amikor megtudta, hogy a határon túlról érkezünk. Általános iskolás korunkban, a hetvenes években, az egyik osztálytárs-nóm - és egyben barátóm is - kiválóan szavalt. Sorra nyerte a különböző szintű versenyeket. Emlékszem, egyszer éppen egy József Attila-vers fogott ki rajta. Vagy a bírálóbizottság, amelynek tagjai szigorúan megrótták a versválasztása miatt. Azt mondták, egy tizenéves gyerek nem tudja hitelesen tolmácsolni ezt a költeményt, hamvas fiatalságának, szemüveges, a világra csodálkozó ártatlanságának egyszerűen nem hiszik el, hogy „Nagyon fáj”. És nem is javasolták továbbjutásra. Róla is van egy fényképem, akkor készült, amikor a katonai behívó elől menekülve néhány napig nálunk rejtőzködtek a férjével. Aztán elmentek, a határon túlra. A történetük azonban ezen a ponton nem ért véget, mert néhány évvel ezelőtt ismét hazaköltöztek. Mivel ugyanabban a városban élünk, időnként összefutunk az utcán vagy a piacon. Már nem szaval - legalábbis nyilvánosan, közönség előtt. Nem tudom, most hogyan mondaná el a „Nagyon fáj”-t, de ugyan-azt látom rajta, amit magamon is. Hogy annyi minden fáj az elmúlt években. Április 11-e, József Attila születésnapja egyben a Magyar **Költészet Napja**, melyet 1964 óta ünneplünk. Születésének centenáriumi esztendejét, 2005-öt pedig az UNESCO

József Attila-évnak nyilvánította. (Itt jegyzem meg, hogy Márai Sándor is április 11-én született, de öt évvel József Attila előtt, 1900-ban.) 1905-1937 - akár meg is fordíthatnánk a két dátumot, ugyanis József Attila akkor született meg országosan elismert költőként, amikor Balatonszárszón kiállították róla a halotti bizonyítványt. Életművének elemzői szerint a kor- és pályatársak többsége csak ekkor döbbsent rá, milyen kivételes életművet alkotott ez a mindaddig csak „jó költő”-ként számon tartott, zavarba ejtően sokféle hangon megszólaló - ezért gyakran félreértett -, posztumusz fölfedezett zseni, akinek életútját kisgyermek-kora óta váratlan veszteségek, lelki traumák, különös fordulatok szegélyezték. 1938-ban posztumusz Baumgarten-díjat kapott, 1948-ban életművét Kossuth-díjjal tüntették ki. Az interneten tallózva József Attiláról szóló, őt idéző verseket is találtam többek között Nagy Lászlótól, Baka Istvántól, Pilinszky Jánostól, Tandori Dezsőtől. Mivel úgyszemint tudnék választani a sok, számomra kedves József Attila-költemény közül, inkább álljon itt egy részlet Nagy Lászlótól:

„József Attila!
te add nekem a reményt,
mert nélküle
romlott a napvilág,
a vér eves,
bár a fogad vicsorog,
bár a nyakad csikorog,
bólints, hogy érdemes,
cáfold meg halálos logikád,
te glóriás,
te kintől bélyeges!”

Tóth Lívia

Hogyan ajándékozott Mátyás király?

– Gyermeknap a Posta-réten –

Egy szegény ember talált egy nagyon nagy tököt. Elvitte Mátyás királynak, odaadta ajándékba. A király meg pénzt adott a szegény embernek, annyit, hogy két ökröt vehetett rajta. Így aztán négy ökrön szánthatott, mert azelőtt is volt kettő.

A szomszédja, a gazdag ember kérdezte, hol vette azt a két ökröt. A szegény ember elmondta, hogy így meg így, talált egy nagy tököt, aztán Mátyás királynak adta ajándékba.

- Na, jól van, majd viszek én is valamit.

Volt neki egy szép csikója, odaadta a királynak ajándékba. Nézi Mátyás a szép csikót, egyszer azt mondja:

- Ez már csakugyan szép csikó, ilyet még magam sem láttam!

Odavezeti a gazdag embert a tökhöz, hogy hát ő látott-e már ilyen nagy tököt.

- Na, már ilyent még magam sem láttam!

- Na, legyen a magáé azért a csikóért!

Mert Mátyás király tudta, hogy a gazdag ember nincs rászorulva a pénzre. Azt a tököt adta neki, amit a szegény embertől kapott. Ilyen igazságos volt!

Igazságos volt-e Mátyás király?

Te is megtudhatod rá a választ, ha május 24-én 10.00 órától lejössz a koppánmonostori Posta-rétre, ahol a helyi intézmények, civil szervezetek és segítők Mátyás király udvarában egy játszóházzal várnak. Lesz ügyességi játék, kézműves foglalkozás és vásári piac. Hozd le szüleidet is, mert játékaikon a „törpék” sok esetben csak az „óriások” segítségével boldogulhatnak a vásári forgatagban!

Kedvcsináló az elmúlt évből! Mi kellett hozzá?

Szülők és gyerekek

Szakállasok és talicskák

Vásárfia és segítők

Civilek, intézmények és vállalkozók

Gondolat születik

- Ifjúsági közösségfejlesztés Komáromban -

Miért nem hasznosítod magad az ifjúság területén? Miért nem csinálsz osztályközösség-fejlesztő programokat? – kérdezte barátom egy alkalommal, amikor az egyesület 2008-as programtervét állítottuk össze.

Igaz, hogy évek óta közösségfejlesztéssel foglalkozom, az is igaz, hogy néhány éve különös figyelmet szenteltem ezen belül az ifjúsági közösségi munkának, azonban ennek ellenére értetlenül álltam az ötlet, és az azt követő gondolatöreg előtt.

Miért kellene ilyen feladatot felvállalni, mi ösztönözné az iskolákat, hogy részt vegyenek a programban, s mit profitálhatunk mi ebből az egészből. Szóval, miért is?

Azért, mert az iskolai oktatási program jelenleg a tanításra helyezi a hangsúlyt. A tudás, a tananyag elsajátítása mellett egyre kevesebb idő jut a fiatalok közösségeinek ápolására, a hagyományos osztályközösségek összefogására. Az osztályfőnökök is fáradtak, nehezen tudnak 1-1 osztályközösséget megalapozó kirándulást, közös programot, ezáltal pedig közös élményt gerjeszteni, ami alapja és meghatározója lehet annak a közösségiségnek, amire vágnak. Hiszen egymást jól ismerő, megértő és toleráns osztályokban könnyebben folyik a napi munka, zökkenőmentesebb a tanítás.

A közösségben való aktív részvétel leginkább gyermek- és fiatalkorban fontos. Vannak azonban olyan (hátrányos) helyzetek, ahol az otthoni és az iskolai közösségek sem tudnak gyermekeik számára több közösséget biztosítani – sem táborokba, sem délutáni elfoglaltságot jelentő szakkörökre, foglalkozási csoportokba sem ösztönzik a fiatalokat. Erre próbált megoldást kínálni az „Összehozó” programunk, amelyben olyan módszert és eszközöket kerestünk a fejlesztésére, ahol a hétköznapi élet-szintérből kiszakítva, de a mindennapos élethelyzethez hasonló

situációban, a saját közösségeikben fejlesztheti a fiatalokat.

A működési helyünkként szolgáló Mag-Házban tréningeket hirdettünk az általános és középiskolai osztályoknak. Terveink szerint a városban működő intézmények mindegyikében egy-egy programot kívántunk megvalósítani, mely teljes egészében szervezetünk felajánlása volt. A pályázatra azonban csak 3 osztály jelentkezett 3 különböző intézményből. A jelentkező osztályok mindegyike középiskolai korosztályú, jelenleg 10 évfolyamosak. A velük folytatott kísérleti, vagy modell-program került bemutatásra a VIII. Település és Ifjúsága konferencián Budapesten, majd április 28-án a 17. Komáromi Napok keretén belül megrendezett „Szót kérünk!” Ifjúsági Konferencián.

Természetesen nem tudtuk teljes valójában, minden részletre kiterjedően feltárni azokat az állomásokat, amelyeken végig haladtunk, hiszen sem terjedelemben, sem mondanivalóban nem erre terveztük ezt a kis bemutatkozást. Csupán ízelítőt adtunk ebből a folyamatból, megszólaltatva magukat a résztvevőket, bevonva őket az értékelés szakaszába is.

A konferencián került bemutatásra a programról készített kiadványunk és filmünk, melyek nagy tetszést arattak a fiatalok körében. Az egész naposra tervezett programunk tanulságos volt mindannyiunk számára. Születtek gondolatok és iránymutatások a program folytatásával kapcsolatban mind a diákok, mind pedig a velük foglalkozó pedagógusok, fejlesztők és szakemberek köréből, melyeket szeretnénk a további munkánkba beépíteni és hasznosítani.

A program dokumentumtára letölthető honlapunkról: www.eletteregyesulet.hu

Monostori Éva

Nézzük a filmet!

Kollárik Erika, Rabina László, Monostori Kristóf, Keszi Csaba és Monostori Mátyás

A Kerecsen Egyesület Tyúkanyói várják meleg, puha fészükbe azokat a fiókákat, akik napi 1-2 órára, vagy egész napra játékos felügyeletet igényelnek.

A pihe-program:

- Kényelmes, biztonságos odú, tele játékokkal
 - Naponta változó kézműves foglalkozás
 - Fejlesztő program, egyéni terv és igény szerint
 - Különleges bánásmód biztosítható (pl.: ételallergia, sérült gyermek, stb)
 - Folyamatos felügyelet esetén kedvezmények
- Koppánmonostor, Csendes utca 8, tel: 526-955, eletter@novonet.hu

PÁLYÁZAT

KECSKÉS LÁSZLÓ TÁRSASÁG ALAPÍTVÁNY

Hogy elmondhassátok a jövő nemzedéknek

A Kecskés László Társaság Alapítvány pályázatot hirdet a középiskolás és a felsőfokú tanulmányokat folytató korosztály számára **Hogy elmondhassátok a jövő nemzedéknek** címmel két témakörben.

1. Fontos-e a múlt súlyos témáinak megtárgyalása, oktatása? Ha igen, akkor fejtsé ki a Beneš-dekrétumok hatásaként létrejött jogfosztottság, kitelepítések, deportálások, elhurcolások okozta sérelmek hatását családjában, országában. Ha nem, akkor milyen következményekkel jár(hat) a problémák szőnyeg alá söprése?

2. Mit tesz (tehet) a mai Kárpát-medencei fiatalság a nemzetek harmonikus együttélésének elérésére? Milyen következtetéseket von le a XXI. századi ifjúság Esterházy János életútjából, politikai hitvallásából? Milyen jövőt vár – prognosztizál – a ma élő fiatal nemzedék a nemzetek együttélése tekintetében a Kárpát-medencében?

A pályázat meghirdetői fontos célkitűzésnek tekintik, hogy a ma 14–24 éves fiatalok családjuk vagy a környezetükben élők történetén keresztül szerezzenek ismereteket XX. századi történelmünk megpróbáltatásairól, a harmadik-negyedik generáció szembesüljön a történelmi, politikai döntések emberi sorsokat meghatározó voltával. Szlovák nyelven írt pályaműveket is elfogadnak, melyeket könyvben való megjelenés esetén magyar fordításban is közölnek.

A pályázatokat – csak az egyik témát kell kidolgozni – maximum 10 oldal terjedelemben kérik benyújtani.

Amennyiben kellő számú színvonalas pályamű érkezik, az írásokat a 7. felvidéki kitelepítettek országos találkozója kötetben is megjelenetik, kategóriánként az első hármat a honlapon közzéteszik. Ezért kéri a pályázókat, hogy a pályaművel együtt mellékeljék hozzájárulásukat a könyvben, honlapon történő megjelenéshez.

Pályadíjak mindkét kategóriában: 1–3. helyezett: 50 000 Ft, 4–6. helyezett: 20 000 Ft, 6–10. helyezett: 10 000 Ft, 11–15. helyezett: 5000 Ft.

A pályázatok postázási címe: Szombath Gáborné, 2900 Komárom, Liszt Ferenc u. 21., e-mail: info@klt.hu.

Leadási határidő: 2008. május 20.

Még lehet jelentkezni lovastáborunkba!

A tábor 23 000 Ft-ba kerül, mely minden költséget tartalmaz. Jelentkezéskor 3 000 Ft előleget kérünk.

A csomagokat, sátrakat, kerékpárokat Monostorról június 29-én vasárnap egy autó viszi Kunadacsra. Mi hétfőn reggel, június 30-án indulunk Komáromból, ahová július 6-án este érkezünk.

Sátorra, hálózsákra, derékaljra, lovagló ruhára, kis hátizsákra, fürdőruhára, kerékpárra, naptejre, szúnyogriasztóra, fejfédőre, esőkabátra feltétlen szükség van. Nem árt a jókedv, derű, kacagás és a kitartás sem.

Bővebb felvilágosítást Juhász Gábornétól - 341 878 - lehet kérni az esti órákban.

PÁLYÁZAT

HUNYADI MÁTYÁS MAGYAR KIRÁLY

Hunyadi Mátyás trónra lépésének 550. évfordulója alkalmából a Duna-menti Hagyományörző Ünnep szervezőbizottsága **rajzpályázatot** hirdet **óvodások, általános iskolások (alsó- és felső tagozatosok) és középiskolások** részére.

A pályázaton részt vehet minden olyan mű, melynek témája a **Hunyadi Mátyás magyar király** címhez kapcsolódik.

Kivitelezés: A4-es formátumban, bármilyen technikával

A nevezés ingyenes, a beérkezett pályamunkákat szakértő zsűri értékeli, a legkiválóbb alkotásokat **értékes díjakkal jutalmazzuk**. Az pályamunkákat **2008. június 7-én 10.00 órától KIÁLLÍTÁS** keretében bemutatjuk a **komáromi Csillag Erődben** megrendezésre kerülő **Duna-menti Hagyományörző Ünnepen**. A díjakat a délelőtti gyermek programok keretében adjuk át.

Az alkotókat és hozzátartozóikat szeretettel várjuk az egész napos hagyományörző fesztiválon.

Ugyancsak értékes díjakat kap kategóriánként az **internetes közönségszavazás kategóriánként első 3 helyezettje, és a legtöbb alkotást beküldő óvoda és iskola**. Külön díjazzuk a **legjobb határon túli alkotást**.

A pályamunkákat **2008. május 18-ig** a következő címre kérjük beküldeni:

Komárom Környéki Civil Társulás
2903 Komárom Újszállás puszta 11.

Interneten / www.honnap.fw.hu oldalon/ május 20-tól tekinthető meg minden pályamű és itt lehet a **közönségszavazatot is leadni 2008. június 5. 21.00 óráig**.

Adjon 1% esélyt!

Rendelkezzen Ön is adója 1%-áról, mellyel hozzájárulhat a helyi:

- Kisgyermek napközbeni ellátásához, fejlesztéséhez,
- Fiatalok alternatív, nappali és éjszakai szabadidős programjaihoz,
- Civil szervezetek mindennapi adminisztrációjának segítéséhez,
- Természet- és állatvédelemhez,
- Gyermek- és Ifjúsági házunk (Mag-ház) üzemeltetéséhez.

ÉLETTÉR

Közösség- és Településfejlesztő

Egyesület

18607190-1-11

„Játszóházba megyek, a játszóházat szeretem!”

Hangzik el napjában többször két éves kisfiam, Barnuska szájából a fenti kijelentés. Nem is kijelentés, inkább egy ellenvetést nem tűrő felkiáltás ez. Egyetlen ellenszere van, ha azt mondhatom, hogy ma már voltunk a játszóházban. Erre sokat sejtető, boldog mosoly jelenik meg kis arcán, és elégedetten játszik tovább.

Amikor először mentünk el megnézni, hogy milyen az a bizonyos Mag-Ház, azt hittem, hogy csak az ajtóig fogunk jutni. Még mondtam is a mamának, aki elvitt miniket kocsival, hogy nyugodtan várjon meg, két perc és úgyis jövünk kifelé, mint a rakéta. Akkoriban ugyanis Barnuska irtózott az idegektől, legyenek azok akár felnőttek akár gyerekek. Egyszerűen csak abban a korban volt – ahogy mondani szokták. Állítólag minden másfél éves életében eljön a pillanat, amikor bizalmatlanná válik és tartózkodóbb lesz. Ki tudja... Minden esetre ez az állapot már a múlté, és a többi anyuka biztatására legyen mondván ez sem tart tovább pár hétnél. Visszatérve a nagy naphoz, Barnuska mintha haza ment volna, olyan otthonosan és magabiztosan vetette bele magát a játéktengerbe. Alig győztem követni, és meglepetésemre nem is nagyon hiányolt. Szegény mama is elunta magát odakinn, aztán odabenn, végül hazament és megfőzött, kimosott, talán ki is vasalt mire mi hulla fáradtan, de annál elégedettebben hazaértünk. Azóta minden gondolatunk a Mag-Ház körül forog, reggel ezzel ébredünk, este ezzel fekszünk. Hogy mi a titka? Miért szeret ott annyira az én kicsi fiam? Először is van a helynek valami kellemes hangulata, mivel ide mindenki azért jön, hogy jól érezze magát, hogy kapcsolódjon. Egy kis sziget,

ahol a hétköznapiak az ajtón kívül maradnak. Ezt nem csak a gyerekek hiper érzékeny lelke érzi, de a felnőttek is. Itt mi is kikapcsolódhatunk, és minden figyelmünkkel az okos, kicsi utódunkon csünghetünk. Nem kell fél kézzel főzni, nem kell játék közben elindítani a mosógépet, teregetni, vagy ablakot pucolni, nincs lelkiismeret furdalása az ember lányának, hogy nem halad a háztartás.

A játszóházban nincs háztartás, napi teendők, bank, bevásárlás, kerti-, házi-, irodai, egész vagy félmunka, csak a gyerek van és az önfelelt játék. Nagyszerű érzés, mindkét félnek. Másodszor pedig ott van az a rengeteg játék. Kedves szülőtársaim! Gondoljatok bele, nem kell mindent drága pénzért megvenni (és otthon tárolni) ahhoz, hogy a gyerek a legkülönbözőbb készségfejlesztő játékokat kipróbálhassa. Úgyis tudjuk, hogy az új játék is csak három napig tart, aztán a gyerkőc megunja és eldobja, hogy egy másikat vehessen a kezébe.

Mi mindent tanulnak itt a kicsik!

A mi esetünkben itt kezdődött, hogy „köszönj szépen, ha bemész valahová”; „a játékokat tedd vissza a helyükre, ha már nem játszol velük”; „ez nem a tied, úgyhogy nem visszük haza, de legközelebb megint játszhat vele”; „ha a nagymutató a tizenkettesre ér, akkor indulunk haza”... stb. Ehhez persze nem feltétlen kell játszóházba járni, de itt, ahol minden ő érte van, könnyebben megy a tanulás. Sokat mesélhetnék arról, hogy milyen izgalmas volt az első találkozás a „közösséggel”, és hogy mi mindent lehet tanulni a nagyobb játszótársaktól... Rengeteg élményt szereztünk már itt, és minden nap hoz valami újat. Minden nap nyitva a játszóház.

Kőváriné Török Izabella

Kedves, drága olvasó! Újságolvasó, könyvtári olvasó, könyvolvasó, olvasó!

Új játékokat ajánlunk becses figyelmedbe. Egy játékot, ami az olvasásról fog szólni. A könyvekről. Regényekről, meg amit akartok (sok egyéb mellett például még egy kicsit a bizalomról is). Egy játékot, amit az orosházi Justh Zsigmond Városi Könyvtár könyvtárosai indították útjára, és amihez első körben olyan személyek csatlakoztak támogatóként, mint *Grecco Krisztián, Karinthy Márton, Kiss Ottó, Lénárt „Léna” Ferenc, Mácsai Pál, Vámos Miklós, Verasztó Antal, Verrasztó Gábor, Vitray Tamás és Závada Pál*. Egy olyan játékot segítettek/segítenek ők, ami nem ismer földrajzi határokat. Egy nagyon-nagyon klassz játékot. Egy játékot, amit te is folytathatsz majd.

Szóval Monostoron is játszani fogunk. Gyerekek, felnőttek, együtt, és külön-külön. Azzal kezdtük, hogy elhagytunk könyveket. Szándékosan. Valaki majd megtalálja, és talán el is olvassa. Nem csak a könyvet, de azt a kis papírlapot is, amelyet belemagasztottunk. A papíron pedig ez áll:

„Szia! Ezt a könyvet szándékosan vesztettem el. Ha megtaláltad, olvasd el, majd vedd vissza Te is! Tedd le a parkban egy padon, buszon vagy vonaton, orvosi váróban, vagy a hivatali folyosó ablakpárkányán, az oviban, a suliban, kedvenc kocsmád pultján, vagy a legközelebbi telefonfülkében – bárhol, ahol sokszor megfordulsz, ahol sok ember jár, és ahol megtalálhatják. Ha kedved van, kapcsolódj be Te is a játékunkba úgy, hogy megváltasz egy kedves könyvtől. Helyezd el benne ezt a szöveget – a Mag-Házban szívesen adunk ilyen lapot hozzá, de a honlapunkról is letöltheted – és hagyd el valahol. Esetleg beszélj rá másokat is ugyanerre. Ha olyan könyvet találnál, melyet nincs kedved elolvasni, nem muszáj, de kérünk, a játékot akkor se szaksítsd meg: vedd vissza másról!

Az elhagyott könyvek sorsát szeretnénk követni is. Mag-házunk honlapján – www.eletteregyesulet.hu – találsz egy fórumot, ott jelezheted, hogy melyik könyvet hol és mikor találtad meg, illetve azt is, hogy mikor és hol hagytad el újra.

Ugyanitt leírhatod véleményedet a játékról és a megtalált könyvről is.

Jó olvasást, kellemes szórakozást kíván az ÉLETTER Egyesület

Májustól tehát elhagyott könyvek lépik el Koppánmonostort. Nem baj, ráfér. Az első könyveket – támogatóink segítségével és felajánlásaival – még mi vesztjük el, de utána már rajtad a sor, kedves olvasó. Veszíts el te is egy könyvet! Ne csak Koppánmonostoron, hanem ott, ahol éppen jársz. Nem kell, hogy új legyen, nem kell, hogy drága (miközben persze jó lenne, ha ezt nem egy lomtanitási akciónak fogná fel), egy a lényeg: olyan könyvet vedd el, amit tényleg jó szíveddel ajánlanál másnak olvasásra. És bizony olyan könyvet vedd el, amiről tudod: igen csekély az esélye, hogy valaha viszontlátsd még egyszer.

Bízunk benne, hogy egyre többen csatlakoznak majd a kezdeményezésünkhöz.

Még egy fontos dolog: a játék alapötlete egy olvasónk, *Lakner Pálné Marika* fejéből pattant ki. Ő kereste meg az orosházi könyvtárat, amit nagyon köszönünk.

„Sárkányölő” Szent György a győzhetetlen katona, népi hiedelmek, jósló vajákosságok!

- részlet -

György az ókeresztény vértanú, aki Diocletianus idejében nyerte el a mennyei koronát. A férfias helytállást, az önfeláldozó emberséget és az asszonyok tiszteletét, mintha ezeket a nemes erényeket Szent György példázta volna a fiatal Európának. A mi mesekincsünk is a Szent György legenda számos elemét, mozzanatát őrzi.

Először a „Legenda Aurea”, illetőleg az Érdy-kódex előadásában ismerjük meg a legendát, amelynek antik hitregébeli, illetőleg népmesei fogantatása kétségtelen. Szent György egy évezrednél tovább a hit diadalmas hőseként, győzhetetlen katonaként, emberi példaként él Szent László királyunkkal egyetemben a középkor lovagi világában. Ő lett a lovagoknak, lovaskatonáknak, a cserkészeknek, továbbá a fegyverkovácsoknak, a szíjjártók céhének, azon kívül a vándorlegényeknek, és a lóval foglalkozó parasztoknak a patrónusa. Általában lovon ülve, vöröskeresztes zászlóval, dárdával, amint a sárkányt legyőzi, ritkán még keréssel, vértanúságának egyik eszközével is szokták ábrázolni.

A Szentkorona alsó két zománcképen a két keleti katonaszent: Szent György és Szent Dömötör látható.

Számos Árpád-kori, főleg nemzetiségi kolostorunk és templomunk tiszteli Szent György vitézt patrónusul. Ebbe valószínűleg az is belejátszik, hogy a Krisztus igájába szelídülő magyarság a szent lovag életét, legendáját rokonnak érezte a maga szilaj világával. Ilyen monostorok a bencés Oroszlámos (1028), Ják (1214), Dombó (1237), és Jásd (1256).

Az Esztergom közvetlen szomszédságában virágzó Szentgyörgymező prépostságot Szent István királyunk alapította.

Meg kell még említenünk a Károly Róbert által 1318-ban alapított a Szent György-vitézek lovagrendjét, amelynek kötelessége volt az Egyház védelme, és a lovagi erények. Istenfélelem, foglyok kiváltása, szegények istápolása, a bajtársiasság ápolása, továbbá a királyhűség és a haza védelme. Jelvénye fehér mezőben piros kereszt, ruházata pedig térdig érő fekete csuklyás köpeny. A tagok az Úr halálának és feltámadásának emléknapjain, azaz pénteken szomorkodni, vasárnap pedig örvendezni kötelesek.

A lovagi közösséget Zsigmond 1408-

ban új szabállyal és új névvel „sárkányrend” fejlesztte tovább.

Középkori főnemességünk a híres Báthoriak is a Sárkányölőt választották családi patrónusuknak. A hagyomány szerint a család őse Opos, az Ecsedi-láp félelmetes sárkányát Szent György segítségével győzte le. Báthori István vajda is Szent György oltalmában bizakodva vív meg Kenyérmezőnél (1479) a pogány török „sárkánnyal”.

A török időket idézi a „szentgyörgytallér” amelyet a XVII. századtól kezdve nyugati példára Körmöcbányán is vertek. Egyik oldalán a sárkányölő Szent György képe, a hátlapján pedig

tengeren hánykolódó vitorlás hajó, az Egyház szimbóluma, olykor a benne alvó Jézussal. Ezek az érmek a harcoló katonák számára talizmánul készültek. Régi katonahiedelem szerint akkor hatásos, ha nem vették, hanem ajándékba kapták, vagy úgy lopták el valakitől.

A régi magyar Szent György-tisztelet hagyományaként Tápiógyörgye faluban még a XX. század elején is misét mondtak a bevonulókért, amelyen a regruták meg is

áldoztak. Utána kimentek a határba, ahol kalapjukkal a négy világtáj felé suhintottak: azért, hogy jó katonák legyenek.

Szent György alakja, ünnepe a tavaszkezdet szimbólumaként az íratlan tradíció hatalmas erejénél fogva ott él a népi hiedelemvilágban, a paraszti kalendárium legjelesebb napjai között.

A régi sarkadiak e nap reggelén így köszöntek tréfásan egymásnak: Áldott a Szent György, átkozott a Szent Mihály!

Szent György napja így a kikelet ünnepe, vagyis az istállóban telelő jószág zöldelő mezőre való kihajtásának a napja.

Régi néphit szerint a Szent György éjszakáján húzott harmatban van a föld ereje, zsírja. Ebből csöppentettek kovászukba a régi szegedi kenyérsütő asszonyok, hogy kenyérük minél szebbre süljön.

Ehhez a naphoz kapcsolódott a „Szent György-napi kilövés”. Ez a lányokat, legényeket összepárosító, illetve hibáikat kiéneklő szokása néhány Garammenti községből ismert. A legények kikiabálták, azaz „kilőtték” a lányok és asszonyok hibáit.

Szent György napját a magyar néphit alkalmasnak tartotta a földbe rejtett kincs keresésére, amelyről úgy hitték, hogy minden hetedik évben ezen a napon lángot vet. Hittek abban is, hogy a Szent György nap előtt fogott gyíkkal megelőzhető a torokgyík, ha megkenegetik a torkukat vele. A boszorkányok rontása ellen zöld ágakkal, füstöléssel, foghagymával védekeztek.

Cságoty Péterfia Béla

Mese habbal...

Címmel tartottunk játszóházat a tél végén Mag-házunkban. Célunk a magyar népmesék feldolgoztatása és megismertetése volt a gyerekekkel. Meséltünk tündérekéről, sárkányokról, királyokról, hősökről és állatokról. Sőt! Magunkról, Monostorról, monostori állatokról, emberekről is. Talán nem tudja mindenki, hogy él közöttünk valaki, aki a helyi kis történeteket mesébe szőtte és megírta. Barassó Péter meséit is meséltük a mai gyerekeknek, hogy ismerkedjenek meg munkásságával, írásaival, településünk élő meséi-

vel. Mindehhez pedig finom meleg kakaót szolgáltunk fel, természetesen habbal.

HOLDTÖLTE

Az újszállási kastélykert öreg feketefenyője mögül most bukott ki a Hold. Olyan volt, mint egy nagy-nagy, kerek, sárga sajt. Szépen kitelve, lassan kúszott fel az égre, melyen most még egy aprócska báránnyal felhő sem úszott. A csillagok is igen haloványan pislogtak, az újszállási kutyák meg csak úgy immel-ámmal ugatták a Holdat, amely, ahogy egyre magasabbra jutott a vándorútján, úgy lett mind tündöklőbb és a kastélykertben egyre nagyobb lett a világosság.

Hogy a Vörösek szamarának mi jutott ekkor az eszébe, senki sem tudhatja. Tény, hogy olyan hangon kezdett ordítani, amelytől a környék kutyái pár percre abbahagyták a vonítást. Sőt, még az éjszakai vadászatra induló busafejű, tojáslopó macska is megállt egy pillanatra a kórókupac mellett.

- Mi lelte ezt a nagyon bolond szamarat? Nem szokott ez ilyenkor ordítani. - morfondírozott magában az öreg kandúr és szertartásosan megrázta hol a bal, hol a jobb mellső lábát. Azután, leült a harmatos fűre és talán észre sem vette, hogy a hosszú, lompos farka ütemesen vágdalózott a teste mögött. Felnézett a teliholdra és hirtelen összerezzent: - Az ördögbe is! Én itt ezen a csacsin csodálkozom, közben velem is mi van? Olyan kellemes borzongás és bizsergés fut át az öreg testen, mintha nem is szeptember végi, hanem meleg nyári éjszaka lenne. Sőt, talán inkább május végi, zölldillatú.

Így mélézgatott a vén kandúr, amikor az úton egy fekete árnyat látott közeledni. Egy pillanat alatt felfutott a nagy krisztustövis fa ágára és onnan bámult le az útra.

- Hrrr ... hrrr ... hirtelen meg sem ismertelek öreg Mirnyók! - mordult rá Bogár, a Mészárosék házörzője, aki fajtájára nézve mudi és pumi keveréke volt.

- Te is a Holdat ugatod, akarom mondani, bámulod? Én már tizenkét akácvirágzást értem meg itt a kastélykertben, de ilyen ragyogó tisztának még nem láttam. Hallod öreg? Nem is merek kimenni az erdőbe, pedig szét akartam nézni egy kicsit a Csemetekert környékén. De hát olyan világos van, talán még százötven lépésről is kilyukasztaná a bőrömet egy éber vadőr a távcsöves puskájával. Hanem te! Most már lemászhatnál a fáról, cseppet sem tetszik nekem ez a bizalmatlanság. Hiszen ismerjük egymást már vagy nyolc éve. Ismertem az apádat, az anyádat. Ott voltam a szomszédokban, amikor a világra jöttél.

A vén kandúr felváltva mozgatta a füleit, tetszett is neki, meg nem is a kutya bizalmaskodása, de azért óvatosan lekúszott a földre. Bogár néhányszor oldalba bökte nedves orrával, a macska felpúposított háttal, és felgömbített farokkal viszonozta az üdvözlést.

A nagy krisztustövis fára ekkor egy macskabagoly telepedett alig hallható huppanással. Fejét jobbra-balra ingatva, sárgán izzó szeméit a macskára szegezve megszólalt:

- Hú .. huhú .. , micsoda szégyenletes dolog, hogy egy macska egy kutyával barátkozik! Szinte kezdem restelni a nevetem!

- Ó, te vén pocokleső! Vedd már észre azokkal a híres éjjellátó szemekkel, hogy nem most jöttünk ki a kórókupacból. Már vagy nyolc éve ismerjük egymást, és nyugodtan elviheted a hírt a nagyerdőbe: Újszálláson létezik az igazi kutya-macska barátság! - nézett bele az öreg Mirnyók az izzó bagoly szemekbe és nyomatékkal hozzádörgölődött a vén Bogár kutya fekete testéhez, akinek ettől valami leírhatatlan melegség öntötte el a szívét.

- Istenem! - ábrándozott az öreg házörző. Miért nem tud a többi állat is ilyen békében élni egymással?

- Érzélgős, vén bolond! - huhogta a bagoly. Pattintott egy nagyot a csőrével és nesztelenül tovasuhant a kiserdő felé.

A kutya meg a macska elindult a kastély rozoga istállója felé.

- Jól megkaptuk a magunkét öreg Bogár barátom! - sóhajtott Mirnyók, bár a hangján érezni lehetett, hogy nem igazán törte le a dolog.

A Hold ekkor már jó magasan járt az égbolton, és síri csend honolt a kastélykertben és környékén.

Az öreg Bogár és pajtása, a nagyfejű Mirnyók kandúr ért oda az istálló ajtajához, amelyben Mancsi, a Vörösek szamara volt elszállásolva.

- Mancsi! Alszol már? - mordult be halkán az ajtórésein a kutya.

Mancsi a jászol előtt feküdt, de alvástól szó sem volt. Nagy, szürke füleit felváltva billegetve erősen figyelt az ajtó felé.

- Dehogyan alszol, dehogyan alszol! - dunnyogta a samár. Nem hallottátok, hogy mekkorát üvöltöttem az imént? Ez a mindenfelől besűrűződő ragyogás nem hagy aludni. Kiscsikó koromban volt utoljára ilyen éjszakám. Legalábbis úgy emlékszem, - folytatta, majd hozzátette: - Miért nem jöttök beljebb, Mirnyók? Leg-

alább meglehetné az egeret, aki minden éjjel itt matat a szénában. Nem azt a pár szem kukoricát sajnálom tőle, amit összekapkod a földről, hanem folytonos kotorászása miatt nem tudok aludni.

Több se kellett a macskának, már ugrott is fel a jászol szélére és szobor me-reven figyelt. Bogár az istálló sarkában nyúlt el, őszülő fejét az első lábaira eresztve pihent. Kis idő múlva Mirnyók a korát meghazudtoló ugrással kapta el az egeret és letette a kutya orra elé :

- Látod öreg? Így kell vadászni.

- Fúj! Vidd innen ezt az undormányt! - mordult fel Bogár és kisomfordált az istállóból, ám ez a macskát egy cseppet sem zavarta. Egy pillanat alatt eltűntette a gyomrában az egeret és elégedetten nyalta meg utána a szája szélét.

A kutya ezalatt már a kastélykert falu felőli szélénél járt és orrát a földre szegezve nagy izgalommal rohangált a fűben. Érezte ugyanis, hogy egy süldő nyulacska bakatathatott arrafelé kis idővel azelőtt.

- Hogy vagy, hol vagy? - ismételte magában, de bizony nem sokáig, mert a lósóska sűrűjéből kiugrott a nyúl és örült iramban rohant a kastély veteményeskertje felé. Vesztere! A kerítésről visszapattant és mire felugorhatott volna, már csattantak is a nyakcsigolyáján Bogár fogai. Mire a kíváncsi természetű Mirnyók kandúr odaért, már csak néhány bőrcapat emlékeztetett a Nyulacskára.

- Látod öreg? Így kell vadászni! - feszített a vén kutya és nagy keservesen hagyta, hogy Mirnyók kandúr végigszimatolja a nyúl földi maradványait.

A mesét írta: **Barassó Péter**

Illusztrálta: **Czidlina Renáta**

A lovas tábor

2007 nyarán vettem részt először a kunadacsi lovas táborban öcsémmel, Ákossal együtt. Első nap a sátrakat építettük, minket kettőnk ez nem érintett, mivel egy parasztházban aludtunk egy régimódi díszített szobában. Ebben a szobában szinte minden táborlakó megfordult, mert itt volt konnektor, ahol a mobiltelefonokat töltötték.

Első nap állítottuk fel még a jurtát is, mely Robi bácsié volt. Miután mindezzel elkészültünk, összepakoltuk a lovagló holminkat, és elindultunk kerékpárral az első lovaglásra. Az út hosszúnak tűnt, de sikerült megtennünk.

Kissé meglepődtem, hogy első nap már rögtön lóra ülhetünk. Elmagyaráztak mindent a lovaglásról, meg persze elmondták a lovak neveit is. A kimerítő nap után finom vacsorát kaptunk, melyet Klári és Márti néni főztek. Az esti fürdés is zökkenőmentesen zajlott, az alvás pedig igen jól esett.

Másnap reggeliztünk, fogat mostunk, indulásig Uno kártyát játszottunk. A biciklitúrának beillő utat ismét sikeresen teljesítettük, és újra lóra ülhetünk. A lovakat a nagyok már belovagolták, persze minket még vezetőszáron vezettek. Lovaglás után hazamentünk, játszottunk, majd megebédeltünk. Délután még otthonosabbá rendeztük be táborunkat, és kinn a réten hatalmasat játszottunk. Majd ismét lovagolni mentünk, akárcsak délelőtt.

Harmadnapon már mi nyergeltük fel a lovakat, mi tagadás, nem volt könnyű! Már szinte egyedül lovagoltunk. Délután nekem még mindig nem engedték meg az egyedül lovaglást. Kiderült, hogy én pont Buzgót választottam, és tüzes paripa lévén rajta még nem lovagolhattam felügyelet nélkül.

A negyedik napon, csütörtökön már én is lovagolhattam önállóan, sőt délután már szórén ültük meg a lovakat.

Pénteken elmentünk a viperatelepre, ami a lovas tanyától kb. 8 kilométerre van. A táborlakók nagy része a távot lovas kocsin tette meg, néhány merész vállalkozó pedig bicóval. Az idegenvezetőnk sok érdekes dolgot mesélt ezekről a hüllőkről, és egy rákosi viperát is sikerült megmutatnia nekünk. A rákosi vipera szinte már kihalt, néhány száz példány él kizárólagosan Magyarországon. Este ismét finom vacsorát kaptunk.

Szombaton strandra mentünk, a szikrázó napsütésben jót pancsolunk. A strandolás után visszamentünk a szállásra, majd szinte azonnal elindultunk a „paraszt” olimpiára. Az olimpia első részében csapatversenyek voltak, ahol a csapatoknak nyergelt kellett cipelni, lovat kellett nyergelni, egymás hátán kellett lovagolni, és vasvillát kellett minél messzebbre hajítani. Végül időre talicskán kellett tolni a csapat összes tagját. Csapatom jól szerepelt, és jól elhúztunk az ellenfél mellett. Az olimpia egyéni része ezután következett, ahol lovakkal zajlott a verseny, különféle akadályokat kellett legyőznünk négy lábú barátaink segítségével.

A kisebb korúak kategóriájában én nyertem meg az egyéni versenyt. Igazából ez a jó szereplés engem is váratlanul ért, persze nagyon boldog voltam.

Az utolsó nap délelőttjén utoljára tettük meg a szokásos bicikli túránkat a tábor és a lovas tanya között. Útközben betértünk egy presszóba, ahol ettünk egy fagyit. Elbúcsúztunk lovászunktól, Robi bácsitól és természetesen a lovaktól is. Kezdetét vette a hazautazás. Kunszentmiklósról busszal jutottunk el, ott elsétáltunk a vasútállomásig, ahonnan haza vonatoztunk Komáromba.

Remélem, hogy ezen a nyáron is eljuthatok a lovas táborba.

Horváth Márk

Találkozunk a könyvtárban!

Kismamáknak:

- Ha gyermeket vár, vagy a baba meg is született,
- Ha höcögteőket, mondókákat, dúdolókat keres babájának,
- Ha babákról szóló szakkönyveket, kiadványokat olvasna,
- Ha szeretne részt venni szakemberek előadásán, praktikus babatermékek bemutatón,
- Ha szívesen cserélne tapasztalatot, beszélgetne más kisbábák szüleivel,

Akkor váltson mielőbb babaolvasójegyet! Igyekszünk lehetőséget biztosítani babája szoptatásához, pelenkázásához is!

Kölyköknek:

- Ha kölyökként élsz a világban
- Ha most ismerkedsz a betűk birodalmával, vagy már otthonosan mozogsz benne,
- Ha szeretsz meséket olvasni, hallgatni vagy mondani,
- Ha szívesen lerajzolnád kedvenc történeteidet, vagy bábfigurákkal életre keltenéd a hősöket,
- Ha együtt akarsz játszani, beszélgetni, vagy új ismereteket felfedezni a barátaiddal,

Akkor ismerkedj meg játékos formában a könyvtárral, nyerd el te is a kölyökolvasó címet!

Tiniknek:

- Ha a tini korosztályhoz tartozol,
- Ha gyorsan akarsz tanulni a könyvek és az adatbázisok segítségével,
- Ha szívesen olvasol, írogatsz, alkotsz és meg akarod osztani élményeidet másokkal,
- Ha mond neked valamit: google, iwiw, msn, myvip,
- Ha szívesen részt veszel érdekes programokon, játékokon

Akkor ne felejtse el: senkinek nem jössz be, ha a könyvtárba nem jössz be!

Nagyiknak:

- Ha a sokadik x-ben jár
- Ha olvasmányaiában régi és új kedvenceket szeretne felfedezni,
- Ha barátaival, ismerőseivel töltene egy szép irodalmi estét,
- Ha kíváncsi arra, hogyan lehet az Interneten tájékozódni, vagy kapcsolatot tartani másokkal,
- Ha szabadidejének eltöltéséhez, utazásához olvasnivalót, ügyeinek intézéséhez információt keres,

Akkor ne üljön otthon, ha könyvtárában otthon lehet!

AKKOR NE ÜLJÖN OTTHON, HA KÖNYVTÁRÁBAN OTTHON LEHET!

Jókai Mór Városi Könyvtár Gyermekkönyvtára, Közösségi Ház, Komárom, Jedlik Á. utca 8. Nyitva: kedd-szerda-péntek 10-18 óráig.

HON-NAP
DUNA-MENTI HAGYOMÁNYŐRZŐ ÜNNEP

**KOMÁROM
CSILLAG ERŐD
2008.
JÚNIUS 7.**

NÉPTÁNC EGYÜTTESEK ■ HARCIBEMUTATÓK ■ KONCERTEK
TÁNCBÁZ ■ GYERMEKMŰSOROK ■ TÖRTÉNELMI ELŐADÁSOK
DOBSZERTARTÁS ■ KÉZMŰVES KIRAKODVÁSÁR ■ KIÁLLÍTÁSOK
LOVASÍJÁSZ BEMUTATÓK ■ SZÍNHÁZI ELŐADÁS

RÉSZLETES PROGRAM: WWW.HONNAPFW.HU

ARADÓKÖZSÉG
PÉL. Székelyi és Tardosfaló KÖ. ■ Nagy János Iskolája ■ HUNGARÓ-EEN Zrt. ■ Ralférsen Bank Zrt.
Kacsmál Érték Kft. ■ Barcsani Művelőd. KÖ. ■ Vág József színházban ■ Jász Hotel ■ Monostori Föld Kft.
Közösségi Szervezet Magyar Királyságban

Kellemes kikapcsolódást,
jó szórakozást
kíván a HON-NAP támogatója!
www.kompress.hu

HON-NAP
DUNA-MENTI HAGYOMÁNYŐRZŐ ÜNNEP

SZÍNPAD

9.45 Megnyitó
10.00-10.30 Garbancsás Néptáncegyüttes
Gyermekműsora
10.30-11.20 "Vitéz László és az elátkozott
malom"
Pilyi János bábelőadása
14.00-15.30 Fehér Tállós Dobscsoport
műsora
15.45 Rajverseny
eredményhirdetése
16.00-16.30 Magyarok Dobszínház
műsora
16.45-18.30 Solyáni Génius
Népi Együttes műsora
Táncbáz
18.45 Magyar Kézvesszi Udvari
Kamaraszínház előadása
"A világ és a vége"
Wass Albert születésének
100. évfordulójára tiszteletére
Náprágás Koncert
20.30
21.15 TransylMánia Koncert

ELŐADÓ TEREM

10.30 Bruncz János bárapró
művész kiállításának
megnyitása
Közreműködik
Koczka Andrea népdalénekes
Dr. Kisaly István professzor
előadása
"A magyarok eredete és ősi
kultúrája"
70 éve történt:
"Észak felé" - történelmi
filmdokumentáció vetítése
Dr. Varga Tibor jogtörténet
előadása
Mátyás király trónralépcsének
550. évfordulójára alkalmából

NYUGATI TÉR

11.00 Arany Szabla csoport XVI-
XVII. századi viselői,
és harcibemutatója
14.00 Vénusz város lovassíj-
bemutatója
15.00 Fekete Solyom Talpasíjász
Egyesület bemutatója
17.30 Varga Tamas lovassíj-
bemutatója
22.30 Dobscsoport és tábor

**FOLYAMATOS PROGRAMOK
10 ÓRÁTÓL A NYUGATI TÉREN:**

■ Gyermeklovasgátlás, játszó ■
■ Komáromi szabadszék - ártatlanság és
bomfoglalás kori hagyományok
bemutatója ■ Komáromi 1948-1949-es
Hagyományörző Egyesület bemutatója ■
Élettér Egyesület játszója ■ Kézműves
karakodás ■ Vénusz Egyesület -
lovagi bemutató ■

**Elfoglalt szülő vagy? Nincs ovi, bölő, nagyi?
Van amikor nem tudok, ki vigyázzon gyermekedre,
mert „menni kell”?
SEGÍTHETÜNK?**

A Kerecsen Egyesület felajánlja egész napos gyermek fel-
ügyeletét az alábbi szolgáltatásokkal:

- Kényelmes, biztonságos játszó szobák, udvar;
- Életkorok-specifikus játékok,
- Naponta változó kézműves foglalkozások,
- Fejlesztő program, egyéni terv és igény szerint
- Különleges bánásmód biztosítható (pl.: ételaller-
gia, sérült gyermek, stb)
- Gyermekszállítás háztól-házig,
- SOS gyermekelhelyezés 1 órán belül.

Hívj, próbáld meg és engedd, hogy mi vigyázzunk RÁ!
Koppánmonostor, Csendes utca 8., tel: 526-955,
eletter@novonet.hu

MAGHÁZ ROGRAMAJÁNLÓ

Május 23.

Sport általi nevelés című
konferencia Szekszárdon.

Május 24. 10.00 óra

Gyermeknap a Posta-réten.
Rossz idő esetén a rendezvényt
a Dózsa György Művelődési
Házban tartjuk meg.

Május 31. 10.00 óra

„Mozdulj Ránk!” Sportos
tevékenységek a Koppánmonos-
tori Sportpályán a Kihívás és a
Dohányzásmentes Világnapon.

Június 14.

Kemenceavató a Mag-házban

Június 30.-júli 06.

Lovastábor Kunadacson

MAGHASADÁS

ÉLETTÉR Egyesület hírújsága
Megjelenik 2 havonta, 1200 példányban
Kiadó: ÉLETTÉR Egyesület
2903 Komárom, Csendes u. 8. Tel.: 34/526-955
E-mail: eletter@novonet.hu
Felelős kiadó: Markóné Tóth Ágnes
Felelős szerkesztő: Kiss Károly
Nyomdai munkák:
Print-Kom 2000 Kft.

Hirdessen Ön is a Hírújság oldalain!

Apróhirdetés: 400 Ft/10 szó

Keretes hirdetések: Egész oldal: 2500 Ft
Fél oldal: 2000 Ft
Negyed oldal: 1500 Ft
Nyolcad oldal: 1000 Ft

Áraink az ÁFA-t tartalmazzák.

A hirdetések egy színnyomással tudjuk vállalni.